

Čikoš, gospodar Puste.

Guljaš pri svoji čredi.

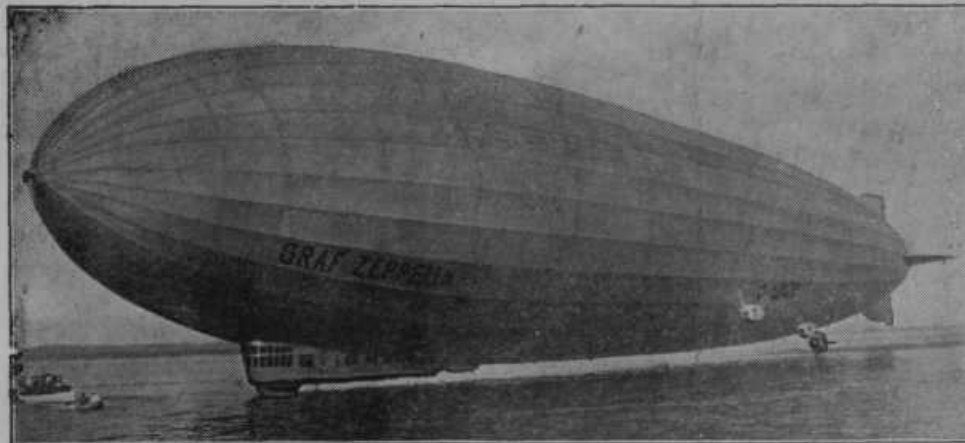
Madjarska Pusta. Vsak kraj ima svoje posebnosti. Ena največjih posebnosti na Madjarskem in morda sploh v Evropi je velika ravnica med vzhodnimi Karpati in reko Tiso. Tu so nedogledni travniki in pašniki in kamor oko pogleda ne vidi hiše ali vasi, ne gozdov in njiv, vse samo zelena trava. In se zgodi v poletni vročini, da se utrujenemu očesu, gledajočemu v brezmejne daljine, prikazuje naenkrat slike lepih vasi in zelenih gozdov, a je to le čuden privid (Fata morgana). Ali povsod se pasejo tisoči in tisoči ovc, svinj, rjavih kobil in žrebet in svetlo sivih goved z dolgimi, ostrimi rogovi, ki so značilni za madjarsko ravninsko govedo. Na vsako čredo konj pazi pastir na iskrem konju,

Pastirska koča v Pusti.

(Vse slike so posnete v bližini Hortobagija.)

oblečen v pisano domačo obleko in slikovit je pogled na tega »čikoša«, kadar jezdi v galopu okoli svoje črede. Čikoši, to so konjski pastirji, so nekaki »fest fantje« po naših pojmi. Zanimivi so tudi pastirji goveda, guljaši (mogoče tudi odtod beseda za jed »golaž«), ki v vsakem letnem času hodijo s svojimi čredami, oblečeni po večini v težke in tople ovčje kožuhe; ti guljaši stanujejo v malih pastirskih kočah in so v Pusti od rane pomladi do pozne jeseni.

Zeppelin, velikanska zračna ladja, ki je koncem julija hotela poleteti na severni tečaj, pa se ji namera ni posrečila.

Staro zanimivo znamenje v Lokah pri Mozirju iz časov, ko je vladala kuča po Sloveniji.